

Výkonnostní změny u řidičů při dlouhodobém užívání psychofarmak

Publikováno: 13. 3. 2007

Při dlouhodobém užívání psychofarmak, která ovlivňují centrální nervový systém, je možné si položit otázku jak tyto léky omezují způsobilost k řízení motorových vozidel.

V tomto příspěvku seznamujeme s výsledky výzkumu Institutu soudního lékařství Saarlandské university v Německu. Do této studie bylo zahrnuto 15 převážně ambulantně léčených pacientů s psychózami a depresivními poruchami (8 žen a 7 mužů, průměrný věk byl 45 ± 12 let). Tito byli dlouhodobě léčeni neuroleptiky (9 osob) nebo antidepresivy (6 osob). Zkoumané osoby se podrobily vyšetření dopravně psychologickou testovou baterií, která byla aplikována s použitím PC. Na začátku a na konci vyšetření byl proveden zorníkový (pupilografický) test ospalosti.

Pacienti užívající psychofarmaka vykázaly v následujících testových parametrech významně podprůměrné výsledky (na hladině významnosti $p < 0,05$): Správné a vynechané reakce v determinacním testu, počet správných odpovědí v (Linienverfolgungstest) testu sledování čáry, úspěšných odpovědích při poznávacím testu (zásazích při Cognitrone), v reakčním čase a v motorickém čase v komplexnějších reakčních testech. V zorníkovém testu byly zaznamenány výraznější hodnoty neklidu. Spektrum amplitudy zde bylo v normě, ale při druhém vyšetření se ukázala tendence ke zhoršení.

Ve srovnání s psychotickými pacienty užívajícími neuroleptika byl výkonnostní deficit pacientů užívajících antidepresiva méně výrazný. Výsledky dokládají, že také ambulantní psychiatrickí pacienti při dlouhodobé léčbě psychofarmaky - (výsledky mohou být ovlivněny i jejich základním onemocněním) - vykazují signifikantní snížení, které se může projevit především při zvýšené zátěži. Pro posouzení způsobilosti k řízení by se mělo provádět posouzení každého případu zvlášť.